

z^o 391.

EPISTOLA LVGVBRIS
 SVPER MORTE
 PERILLVSTRIS AC MVLTI NOMINIBVS
 LAVDANDAE
 MATRONAE
CONSTANTIAE
CONCORDIAE
PERPETVAE
 E GENTE DANCKELMANNIA

AD
 VIRVM
 SVMME REVERENDVM AC PERILLVSTREM
DN. IOANN. ADAMVM

S. R. I.
 LIBERVM BARONEM AB **ENDE**
 VETERIS IESNIZAE NEC NON IN TRINVM
 ET SALZA DYNASTAM
 POTENTISSIMI REGIS BORVSSIAE CONSILIARIVM REGIMINIS
 DVCATVS MAGDEBVRGICI ET PRIMARIAE ECCLESIAE HALBER-
 STADIENSIS CANONICVM DIGNISSI-
 MVM

CONIVGEM BEATISSIMAE MATRONAE
 QVONDAM DILECTISSIMVM
 VT POSTREMOS
 PIIS MANIBVS HONORES PERSOLVERET
 VIDVVMQVE PERILLVSTREM
 ALIQVO ERIGERET SOLATIO
 SCRIPTA

A
SIMONE PETRO GASSERO ICTO.

HALAE MAGDEBVRGICAE
 Typis CHRISTIANI HENCKELII Acad. Typogr.

† † †

On simplex hominum calamitas. Misera est humanarum rerum conditio. Aduersa semper secundis sunt admixta, neque se permittit fortunæ nisi qui naturam dedidit; lento gradu itur ad honores & cum fastigium te attingisse putaueris ædemque **CONCORDIAE** lapsus rursus & ruinae instant; Nam in lubrico pedem figere velle dubii moliminis res est; Ab ineunte ætate vicissitudinibus rerum obnoxii sunt mortales & casus vitam comitantur hominis, sicuti umbra corpus; læti non semper sunt dies, notandique candidissimo calculo, sed & atro lapillo. Sub ipso quandoque sudo imminet capiti nostro procella fulmine & fulgure terribilis; Præterea suos quisque patimur manes, nimirum prout vel auri sacra fames, vel gloriæ vana cupido, vel turpis voluptatum appetitus incesserunt hominem, eumque angunt ac torquent, & ergo si vel nihil sit, quod extra pungat aut vrgeat, tamen & in visceribus nostris anguis latet, malum illud originale pravi affectus, quibus ceu certissima hereditate dotati, sanguine ac lacte parentum imbuti ac innutriti fumus, & cum quibus lubeuntibus annis indies consistare habet vexata virtus. Deinde in vniuerso hoc nihil est, quod duret, quod persistat, quod perenne sit, Quicquid oculis vsurpare datum, vel breui peribit, vel saltem periturum est olim. Quicquid pro miraculo habuit cana & perennitatis famæ studiosa antiquitas, partim æterna obliuione sepultum iacet, partim vero vix aliqualis & subobscura ad posteros de eò deriuata est memoria. Sed quid mirum, quod hæc, quæ hominem autorem habuere monumenta, ætatem ferre non potuerint, cum hanc ipsam mundi machinam, quacumque patet ambitus, aliquando interituram fore, ex diuina reuelatione sciamus? solo seruato & excepto homine, qui ad meliorem vitam à sapientissimo conditore destinatus est, & qui hic instar viatoris duntaxat se habet, vt veniat, videat & viacat, vt tanquam in diuersorio hic diuertat, patriam vero expectaturus in ciuitate Dei, vt videat & adspiciat cælum & sordeat terra, vt vincat vitia & probra, verbo, vt vincat se ipsum & omne id quod vanitatis nomine venit, tali enim ratione vita hæc peracta fieri non potest, quin grata respondeat catastrophe. Hæc dum animo voluo. Vir Per-Illustris ac Reuerendissime, ægre mentem meam subit, tristis ac funestus ille casus, quem haud ita pridem ex inopinata dulcissimæ Coniugis morte sensisti, & de qua tibi quotidie augetur magis ægritudo, fateor certe, Virum hæc fata requirere, cum tantam cladem in illustrem tuam Familiam imporent, eoque maiorem, quo iterati ictus durius ferire solent; Bis enim huic ciuitati triste ac ferale præbuisse spectaculum, dum bis mœstissimus Viduus exlisteris, sed hoc dolorum genus non tantum afficit corpus, quanquam & illud non plane doloris sit expertus, sed potissimum animum excruciat & ad interiora cordis penetrat, quo, nostro quidem iudicio vix acerbius quid dari potest. Attamen in eo, Vir Per-Illustris, omnino præclaram nactus es sortem quod tam fasto fidere bis inireris coniugium, geniale pariter ac concors & fortunatum; Valeant variantes veterum animi, qui leui de causa pristinum connubium relinquentes, secundis nuptiis non poterant non præbere odium. Vnde prætermissa hæc obseruatione vulgus quidem hominum

ii

AK

vertas, noua tristitiæ obiecta occurrunt. Apud Romanos moris fuisse legitur, vt tumulum ejus, quem in vita impense amauerant, floribus ornauerint, vel circa illum eiusmodi plantauerint arbores, quæ semper virent, in signum memoriæ nunquam interituræ.

Accipe non - -

Sed fragiles buxos & opacas palmitis vmbas

Quæque virent lacrymis roseida prata meis

hic quidem mos apud nos in vsu non est; Interim tamen viret hæc Nostra in corde tuo ac Per - Illustris parentis, viret in sobole relicta, viret demum eius memoria apud omnes bonos; Ergo iam nihil restat, Vir Per - Illustris, quam vt acquiescas in Voluntate summi, quod omnia moderatur Numinis, & inprimis si ad vite finem huius tuæ Dilectissimæ dirigas mentem, nam quo minus oculis ipse ex hac vita migrantem videre, fidaque ei lumina claudere potueris, dolor prohibebat, cum vna cum ipsa mori mallet, vitæque finem in hoc mœrore constitutus à Deo depõsceres, ipse ego vero testis fui & vidi, quid sit beate mori, testes fuerunt verbi diuini antistites, quibuscum vsque dum vox ac sensus deficerent de fide ac cœlestium gaudiis sermones habuit; Sane si quid somniis dandum non prætermitto illud quod breui ante obitum habebat: apparebant illi tres venerabiles antistites, qui indumenta ei detrahebant omnique vestimento denudatam relinquebant, inter quos videbatur sibi vidisse Franckium nostrum eumque mirum in modum venerari cœpisse; eueniebat hoc moribundæ, adstant enim viri tres summe reuerendi, suauissimus SCHARDIUS, venerabilis HEIDENVS & FRANCKIUS noster, columba inter sacerdotes Germaniæ, ad cuius discessum semianimis semper exclamabat, heu quando sum reuisura canum illud carumque caput. Atque ita hæc Nostra in seruatore suo decessit, beatissimamque animam exhalauit. DEVS vero Ter optimus Maximus, qui suos in hoc mundo per varios casus iactari sinit, eo fine, vt dum viuunt mori discant, Tibi Vir Per - Illustris ex affluentia gratiæ suæ asserat medelam ac solatium, id quod ex animo foueo ac precor. Vale, Tum demum tibi placebis, quando CONSTANTIAE tuæ memor eris.

EPITAPHIUM.

STA. VIATOR.

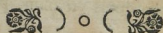
ENDIA. HIC. IACET.

HOC. TECVM. REPVTA. ET. VALE.

MORTVIS. TOT. PROBIS. BONISVE.

CHRISTIANISMVM. NOSTRVM. CORRIPIET.

MAGNVS. SOPOR.

78 M 353

ULB Halle 3
001 564 773

TA→OL

EPISTOLA LVGVBRIS
 SVPER MORTE
 PERILLVSTRIS AC MVLTIS NOMINIBVS
 LAVDANDAE
 MATRONAE

CONSTANTIAE

CORDIAE

PETVAE

HENCKELMANNIA

AD

IRVM

NDVM AC PERILLVSTREM

NN. ADAMVM

S. R. I.

RONEM AB ENDE

IZAE NEC NON IN TRINVM

ALZA DYNASTAM

ORVSSIAE CONSILIARIVM REGIMINIS

ICI ET PRIMARIAE ECCLESIAE HALBER-

IS CANONICVM DIGNISSI-

MVM

ATISSIMAE MATRONAE

DAM DILECTISSIMVM

VT POSTREMOS

S HONORES PERSOLVERET

VE PERILLVSTREM

ERIGERET SOLATIO

SCRIPTA

A

ETRO GASSERO ICTO.

HALAE MAGDEBVRGICAE

Typis CHRISTIANI HENCKELII Acad. Typogr.

